

1197**ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW**

z dnia 5 grudnia 2000 r.

w sprawie pełnienia służby wojskowej przez żołnierzy zawodowych poza granicami państwa.

Na podstawie art. 20a ust. 4 pkt 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 1970 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 1997 r. Nr 10, poz. 55, Nr 28, poz. 153, Nr 106, poz. 678, Nr 107, poz. 688, Nr 117, poz. 753, Nr 121, poz. 770 i Nr 141, poz. 944, z 1998 r. Nr 162, poz. 1117 oraz z 1999 r. Nr 1, poz. 7) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie reguluje:

- 1) szczegółowe zasady i tryb postępowania przy wyznaczaniu na stanowiska służbowe żołnierzy zawodowych, zwanych dalej „żołnierzami”, do pełnienia służby poza granicami państwa oraz określa organy wojskowe właściwe w tych sprawach,
- 2) uprawnienia i obowiązki żołnierzy wyznaczonych do pełnienia służby poza granicami państwa.

§ 2. 1. Na stanowiska służbowe do pełnienia służby poza granicami państwa żołnierzy wyznacza Minister Obrony Narodowej.

2. Wyznaczenie żołnierza na stanowisko służbowe, o którym mowa w ust. 1, następuje, z zastrzeżeniem ust. 3 oraz § 3, po uzyskaniu:

- 1) jego pisemnej zgody, z wyjątkiem przypadku, o którym mowa w art. 20a ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 1970 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych, zwanej dalej „ustawą”,
- 2) orzeczenia lekarskiego, stwierdzającego brak przeciwwskazań zdrowotnych do pełnienia tej służby.

3. Wyznaczenie żołnierza do pełnienia służby w polskim przedstawicielstwie wojskowym przy organizacji międzynarodowej lub przy międzynarodowej strukturze wojskowej, na stanowisku w jednostce organizacyjnej podległej ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych, mającej siedzibę poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej albo bezpośrednio w strukturze organizacji międzynarodowej, następuje po uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw zagranicznych.

§ 3. W przypadku gdy służba będzie wiązać się z dostępem do informacji uznanych za niejawnie przez państwo lub organizację międzynarodową, w którym lub przy której działa polskie przedstawicielstwo, a z tym państwem lub z tą organizacją została zawarta umowa o wzajemnej ochronie tych informacji, kandydat jest obowiązany uzyskać poświadczenie bezpieczeństwa, zgodnie z przepisami o ochronie informacji niejawnych.

§ 4. 1. W czasie pełnienia służby:

- 1) w składzie jednostki wojskowej użytej zgodnie z przepisami ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o za-

sadach użycia lub pobytu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa (Dz. U. Nr 162, poz. 1117),

- 2) w kwaterach głównych, dowództwach i sztabach misji specjalnych organizacji międzynarodowych i sił wielonarodowych albo
- 3) jako obserwator wojskowy lub osoba posiadająca status obserwatora wojskowego w misjach specjalnych organizacji międzynarodowych i sił wielonarodowych

— żołnierz pozostaje na stanowisku służbowym ostatnio zajmowanym w kraju.

2. Stanowiska służbowe:

- 1) w polskich przedstawicielstwach wojskowych przy:
 - a) organizacjach międzynarodowych,
 - b) międzynarodowych strukturach wojskowych,
- 2) bezpośrednio w strukturach organizacji międzynarodowych i międzynarodowych strukturach wojskowych

— ujmuje się w etacie „Wykaz stanowisk służbowych przeznaczonych dla żołnierzy zawodowych pełniących służbę poza granicami państwa”, zwanym dalej „Wykazem”, prowadzonym przez Ministra Obrony Narodowej.

3. Stanowiska w jednostkach organizacyjnych podległych ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych, mających siedzibę poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, określają odrębne przepisy.

§ 5. 1. W czasie pełnienia służby poza granicami państwa żołnierz podlega Ministrowi Obrony Narodowej.

2. Podczas wykonywania zadań służbowych żołnierz, w zależności od miejsca pełnienia służby poza granicami państwa, podlega również przełożonemu kierującemu działalnością misji specjalnej organizacji międzynarodowej lub sił wielonarodowych.

3. Żołnierz wyznaczony do pełnienia służby na stanowisku w jednostce organizacyjnej podległej ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych, mającej siedzibę poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, podlega także kierownikowi tej jednostki.

4. Podczas wykonywania zadań służbowych żołnierz podlega również:

- 1) polskiemu przedstawicielowi wojskowemu — w przypadku pełnienia służby na stanowisku w polskim przedstawicielstwie wojskowym przy organizacji międzynarodowej lub przy międzynarodowej strukturze wojskowej,

2) przełożonym określonym przez organizację międzynarodową lub międzynarodową strukturę wojskową — w przypadku pełnienia służby na stanowisku bezpośrednio w strukturach organizacji międzynarodowych i międzynarodowych strukturach wojskowych.

§ 6. 1. Minister Obrony Narodowej uchyla decyzję o wyznaczeniu żołnierza do pełnienia służby poza granicami państwa przed dniem wyjazdu z kraju, w razie braku zgody na jego przyjęcie przez państwo lub organizację międzynarodową.

2. Decyzja o wyznaczeniu żołnierza do pełnienia służby poza granicami państwa może być uchylona przez Ministra Obrony Narodowej przed dniem wyjazdu z kraju:

- 1) w przypadku prawomocnego ukarania za przewinienie dyscyplinarne albo skazania za przestępstwo lub ukarania za wykroczenie albo też zawieszenia w czynnościach służbowych,
- 2) na wniosek żołnierza,
- 3) ze względu na potrzeby Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, zwanych dalej „Siłami Zbrojnymi”.

§ 7. 1. Minister Obrony Narodowej odwołuje żołnierza do kraju na wniosek:

- 1) organu państwa, w którym działa misja specjalna organizacji międzynarodowej, w której żołnierz pełni służbę, albo też państwa, na terytorium którego ma siedzibę polskie przedstawicielstwo wojskowe, albo organizacji międzynarodowej lub międzynarodowej struktury wojskowej, przy której działa przedstawicielstwo, albo też organu państwa, na którego terytorium mają one swoją siedzibę, a także dowódcy sił wielonarodowych,
- 2) ministra właściwego do spraw zagranicznych w stosunku do żołnierza wyznaczonego do pełnienia służby w polskim przedstawicielstwie wojskowym na stanowisku w jednostce organizacyjnej podległej ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych, mającej siedzibę poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej albo bezpośrednio w strukturze organizacji międzynarodowej.

2. Żołnierz może być odwołany do kraju w każdym czasie przez Ministra Obrony Narodowej, w przypadku:

- 1) niewywiązywania się z zadań służbowych lub nie należytego ich wykonywania, stwierdzonego w opinii służbowej,
- 2) prawomocnego ukarania za przewinienie dyscyplinarne albo skazania za przestępstwo lub ukarania za wykroczenie, albo też zawieszenia w czynnościach służbowych oraz w razie uprawdopodobnionego podejrzenia popełnienia czynu, który jest zabroniony pod groźbą kary według prawa państwa pobytu,
- 3) wniosku żołnierza,
- 4) wszczęcia kolejnego postępowania sprawdzającego na podstawie art. 45 ust. 1 ustawy z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejaw-

nych (Dz. U. Nr 11, poz. 95 oraz z 2000 r. Nr 12, poz. 136 i Nr 39, poz. 462),

5) ze względu na potrzeby Sił Zbrojnych.

3. Żołnierz może być w każdym czasie odwołany do kraju również w razie niewykonywania zadań służbowych przez czas dłuższy niż sześćdziesiąt dni.

§ 8. Żołnierz pełniący służbę poza granicami państwa, w przypadku określonym w art. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o zasadach użycia lub pobytu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa, ma prawo do:

- 1) bezpłatnego zakwaterowania i wyżywienia,
- 2) umundurowania, wyekwipowania i uzbrojenia,
- 3) bezpłatnych badań lekarskich,
- 4) bezpłatnych świadczeń zdrowotnych oraz bezpłatnego zaopatrzenia w leki i artykuły sanitarne,
- 5) bezpłatnego przewozu:
 - a) z kraju do rejonu działania jednostki wojskowej i z powrotem, w związku z rozpoczęciem i zakończeniem pełnienia służby poza granicami państwa,
 - b) z rejonu działania jednostki wojskowej do kraju i z powrotem w przypadkach losowych,
- 6) urlopu zdrowotnego po powrocie do kraju, po zakończeniu pełnienia służby poza granicami państwa.

§ 9. Bezpłatne zakwaterowanie i wyżywienie, o których mowa w § 8 pkt 1, przysługują:

- 1) przed wyjazdem, w czasie pobytu w jednostce wojskowej przygotowującej się do służby poza granicami państwa, od dnia rozpoczęcia przygotowania poza rejonem stacjonowania jednostki wojskowej, w której żołnierz pełni służbę, do dnia przekroczenia granicy państwowej Rzeczypospolitej Polskiej, zwanej dalej „granicą”,
- 2) w czasie pełnienia służby, od dnia przekroczenia granicy do dnia przekroczenia tej granicy w drodze powrotnej,
- 3) po powrocie do kraju, od dnia przekroczenia granicy w drodze powrotnej do dnia skierowania na urlop zdrowotny, o którym mowa w § 8 pkt 6.

§ 10. Podczas pełnienia służby, w przypadku określonym w art. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o zasadach użycia lub pobytu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa, żołnierz występuje w ubiorze właściwym dla konkretnego przypadku użycia jednostki wojskowej, który może składać się z części umundurowania żołnierzy Sił Zbrojnych i z części ustalonej przez organizację międzynarodową lub organy sił wielonarodowych.

§ 11. 1. Badania lekarskie, o których mowa w § 8 pkt 3, przeprowadza się w kraju przed rozpoczęciem pełnienia służby poza granicami państwa oraz bezpośrednio po powrocie do kraju, w związku z zakończeniem pełnienia tej służby.

2. Świadczenia zdrowotne oraz zaopatrzenie w leki i artykuły sanitarne przysługują żołnierzom, o których mowa w § 8, w obszarze działania jednostki wojskowej poza granicami państwa oraz w czasie przewozu tam i z powrotem, od dnia przekroczenia granicy do dnia przekroczenia tej granicy w drodze powrotnej.

§ 12. 1. Urlop zdrowotny, o którym mowa w § 8 pkt 6, przysługuje w wymiarze jednego dnia, za każde rozpoczęte dziesięć dni pełnienia służby poza granicami państwa. Urlop ten wykorzystuje się po powrocie do kraju w związku z zakończeniem pełnienia służby poza granicami państwa, bezpośrednio przed wyznaczonym terminem stawienia się w jednostce wojskowej, w której żołnierz pełni służbę.

2. Łączny wymiar urlopu zdrowotnego nie może przekroczyć trzydziestu dni kalendarzowych.

§ 13. 1. Żołnierz pełniący służbę jako obserwator wojskowy lub osoba posiadająca status obserwatora wojskowego w misjach specjalnych organizacji międzynarodowych i sił wielonarodowych ma prawo do świadczeń wymienionych w § 8, z wyjątkiem świadczenia, o którym mowa w pkt 5 lit. b).

2. Świadczenia, o których mowa w § 8 pkt 1, przysługują żołnierzowi wymienionemu w ust. 1 w czasie pobytu w jednostce wojskowej przygotowującej go do służby od dnia rozpoczęcia przygotowania poza rejonem stacjonowania jednostki wojskowej, w której pełni służbę, do dnia przekroczenia granicy oraz, po powrocie do kraju, od dnia przekroczenia tej granicy w drodze powrotnej do dnia skierowania na urlop określony w § 8 pkt 6.

3. Do żołnierza, o którym mowa w ust. 1, stosuje się przepisy § 10—12.

§ 14. 1. Żołnierz pełniący służbę poza granicami państwa w misjach specjalnych organizacji międzynarodowych lub sił wielonarodowych albo bezpośrednio w strukturach organizacji międzynarodowych lub międzynarodowych strukturach wojskowych, na podstawie umowy zawartej między żołnierzem a organizacją międzynarodową, ma prawo do świadczeń, o których mowa w § 8 pkt 2 i 6.

2. Do żołnierza, o którym mowa w ust. 1, stosuje się przepisy § 10 i 12.

§ 15. 1. Do żołnierza pełniącego służbę w polskim przedstawicielstwie wojskowym przy organizacji międzynarodowej lub przy międzynarodowej strukturze wojskowej, a także bezpośrednio w strukturach organizacji międzynarodowej i międzynarodowej strukturze wojskowej, stosuje się odpowiednio przepisy:

- 1) § 20 i 21 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 marca 1983 r. w sprawie niektórych praw i obowiązków pracowników służby dyplomatyczno-konsularnej (Dz. U. Nr 20, poz. 90),
- 2) § 11—14, 18, 19 i 21—24 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 lipca 1991 r. w sprawie wynagrodzenia i świadczeń przysługujących pracownikom polskich placówek dyplomatycznych i urzędów

konsularnych (Dz. U. Nr 71, poz. 307 i Nr 119, poz. 519, z 1992 r. Nr 64, poz. 323 i Nr 101, poz. 505, z 1994 r. Nr 18, poz. 64, z 1995 r. Nr 31, poz. 158 i Nr 123, poz. 600, z 1996 r. Nr 56, poz. 252, z 1997 r. Nr 44, poz. 275, z 1998 r. Nr 76, poz. 500, z 1999 r. Nr 88, poz. 982 oraz z 2000 r. Nr 71, poz. 834), z tym że określone w § 14 ust. 3 i § 24 ust. 1 uprawnienia ministra właściwego do spraw zagranicznych przysługują Ministrowi Obrony Narodowej.

2. Do żołnierza pełniącego służbę na stanowisku w jednostce organizacyjnej podległej ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych, mającej siedzibę poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, stosuje się przepisy dotyczące praw i obowiązków oraz wynagrodzeń i świadczeń pracowników polskich placówek dyplomatycznych i urzędów konsularnych.

3. Do żołnierzy, o których mowa w:

- 1) ust. 1 — stosuje się przepisy § 8 pkt 2 i 3, § 10 oraz § 11 ust. 1,
- 2) ust. 2 — stosuje się przepisy § 8 pkt 2 i 3 oraz § 11 ust. 1.

§ 16. Żołnierz, o którym mowa w § 15, ma prawo przebywać w miejscu pełnienia służby wraz z małżonkiem i dziećmi (własnymi, przysposobionymi, pasierbami oraz przyjętymi na utrzymanie i wychowanie na podstawie orzeczenia sądu).

§ 17. 1. Żołnierzowi, z wyjątkiem pełniącego służbę na podstawie umowy zawartej między nim a organizacją międzynarodową, przysługują:

- 1) świadczenia odszkodowawcze, w razie wypadku lub choroby pozostającej w związku z pełnieniem czynnej służby wojskowej poza granicami państwa, na podstawie ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o świadczeniach przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą wojskową (Dz. U. Nr 53, poz. 342, z 1985 r. Nr 20, poz. 85, z 1989 r. Nr 35, poz. 192 i z 1998 r. Nr 162, poz. 1118),
- 2) świadczenia przewidziane w ustawie z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1994 r. Nr 10, poz. 36, z 1995 r. Nr 4, poz. 17, z 1996 r. Nr 1, poz. 1, z 1997 r. Nr 28, poz. 153 i Nr 141, poz. 944, z 1998 r. Nr 162, poz. 1118 oraz z 1999 r. Nr 106, poz. 1215)

— jeżeli zdarzenie powodujące prawo do tych świadczeń zaistniało w czasie pełnienia służby poza granicami państwa.

2. Za podstawę obliczenia wysokości świadczeń, o których mowa w ust. 1 pkt 1, przyjmuje się uposażenie przysługujące żołnierzowi z tytułu pełnienia służby wojskowej na ostatnio zajmowanym w kraju stanowisku służbowym, z uwzględnieniem powstałych w tym czasie zmian mających wpływ na prawo lub wysokość tego świadczenia i należność zagraniczną, a świadczeń, o których mowa w ust. 1 pkt 2, uposażenie w pełnej wysokości przysługujące żołnierzowi z tytułu pełnienia służby wojskowej na ostatnio zajmowanym w kraju stanowisku służbowym, z uwzględnieniem po-

wstałych w tym czasie zmian mających wpływ na prawo lub wysokość tego świadczenia, otrzymywane na zasadach określonych w przepisach o uposażeniu i innych należnościach pieniężnych otrzymywanych przez żołnierzy wyznaczonych do pełnienia służby poza granicami państwa.

3. Wysokość należności, o której mowa w ust. 2, ustala się według średniego kursu złotego w Narodowym Banku Polskim w stosunku do waluty, w jakiej była ona wypłacana, obowiązującego w dniu, w którym nastąpiło zdarzenie powodujące prawo do odpowiednich świadczeń.

§ 18. 1. Żołnierzowi:

- 1) skierowanemu w charakterze obserwatora wojskowego lub osoby posiadającej status obserwatora wojskowego do misji specjalnej organizacji międzynarodowej i sił wielonarodowych,
- 2) skierowanemu do polskich kontyngentów wojskowych wydzielonych z Sił Zbrojnych do misji specjalnych organizacji międzynarodowych i sił wielonarodowych,
- 3) uczestniczącemu w akcjach ratowniczych, poszukiwawczych, humanitarnych i antyterrorystycznych,
- 4) skierowanemu na szkolenia i ćwiczenia wojskowe — przysługuje, na koszt Ministerstwa Obrony Narodowej, ubezpieczenie od następstw nieszczęśliwych wypadków zaistniałych w czasie pełnienia służby po-

za granicami państwa, wskutek którego nastąpiło uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia lub śmierć żołnierza.

2. Zakres i sumę ubezpieczenia, o których mowa w ust. 1, określa umowa ubezpieczenia zawarta między Ministrem Obrony Narodowej a zakładem ubezpieczeń, z tym że suma ubezpieczenia nie może być niższa niż świadczenie, o którym mowa w § 17 ust. 1.

§ 19. 1. W czasie pełnienia służby poza granicami państwa, z zastrzeżeniem § 15 ust. 2 i 3, żołnierz zachowuje wszystkie uprawnienia i świadczenia, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, jakie przysługują na podstawie przepisów obowiązujących wobec żołnierzy pełniących czynną służbę wojskową w kraju, z uwzględnieniem powstałych w tym czasie zmian mających wpływ na te uprawnienia.

2. Żołnierzowi pełniącemu służbę poza granicami państwa nie przysługują świadczenia określone w art. 62 ust. 1 i 3 ustawy.

3. Uposażenie i inne należności pieniężne przysługujące żołnierzom pełniącym służbę poza granicami państwa określają odrębne przepisy.

§ 20. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Buzek*

1198

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 5 grudnia 2000 r.

w sprawie uposażenia i innych należności pieniężnych otrzymywanych przez żołnierzy wyznaczonych do pełnienia służby poza granicami państwa.

Na podstawie art. 25 ustawy z dnia 17 grudnia 1974 r. o uposażeniu żołnierzy (Dz. U. z 1992 r. Nr 5, poz. 18, z 1995 r. Nr 4, poz. 17 i Nr 34, poz. 163, z 1996 r. Nr 7, poz. 44 i Nr 139, poz. 647, z 1997 r. Nr 80, poz. 496, Nr 106, poz. 678 i Nr 141, poz. 943 i 944 oraz z 1999 r. Nr 50, poz. 500 i Nr 110, poz. 1255) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. 1. Rozporządzenie określa uposażenie i inne należności pieniężne otrzymywane przez wyznaczonych do pełnienia służby poza granicami państwa:

- 1) żołnierzy wyznaczonych na stanowiska służbowe:

a) w polskich przedstawicielstwach wojskowych przy organizacjach międzynarodowych oraz przy międzynarodowych strukturach wojskowych,

b) w organizacjach międzynarodowych i międzynarodowych strukturach wojskowych,

- 2) żołnierzy skierowanych w charakterze obserwatorów wojskowych lub osób posiadających status obserwatora wojskowego do misji specjalnych organizacji międzynarodowych i sił wielonarodowych,

- 3) żołnierzy pełniących służbę w misjach specjalnych organizacji międzynarodowych lub sił wielonarodowych albo w strukturach organizacji międzynarodowych lub międzynarodowych strukturach